

disse ændringsforslag. Disse opfordres regeringen til at gøre noget ved.

Til uddybning af ændringsforslagenes enkelte punkter kan nævnes:

Det er nødvendigt med en indsats i selve Kosovo, men også i forhold til flygtninge fra Kosovo i nærområder som Albanien, Makedonien, Montenegro og Serbien.

Der henvises bl.a. til den omfattende minerydningsaktion, som FN står for i Cambodja. Den er et bevis på, at FN-systemet råder over kompetence til at gennemføre minerydningsaktioner, hvorfor det er oplagt at overlade disse opgaver til FN. I den forbindelse er det helt afgørende, at FN tilføres de nødvendige ressourcer til at løfte opgaven.

Set ud fra et demokratisk synspunkt er det helt afgørende, at diskussionen om Kosovos fremtid – herunder områdets fremtidige status – føres og konkluderes af Kosovos befolkning. Derfor må valgte repræsentanter for befolkningen så hurtigt som muligt få mulighed for at udarbejde forslag, som befolkningen kan tage stilling til ved en folkeafstemning. Ethvert forsøg fra en udefrakommende magt på at trække en beslutning ned over hovedet på den lokale befolkning vil ikke alene føre til fortsatte konflikter, men også betyde forlænget tilstedeværelse af fremmede styrker i området.

Efter år med blodige krige forårsaget af etnisk undertrykkelse og nationalistisk propaganda er mange modsætninger på Balkan skærpet i en sådan grad, at det også fremover kan føre til destabilisering af området. Derfor er det afgørende, at der sættes en proces i gang, som kan demokratisere det politiske liv, modvirke ekstrem nationalisme og imødegå de stadig stærkere tendenser til diskrimination på grund af etnisk eller national tilhørsforhold. Det kan bl.a. ske ved at støtte demokratiske og multi-etniske projekter og kræfter, f.eks. i form af uafhængige radio- og tv-stationer.

Bl.a. for at kunne dæmpe op for oppiskning af

nationalistisk had er det vigtigt, at Balkans befolkninger ikke efterlades med det indtryk, at etniske udrensninger og flygtningestrømme glemmes eller ignoreres i det øjeblik, de væbnede sammenstød ophører. Derfor er det af afgørende betydning at opretholde presset, så de kosova-albanske flygtninge kan vende tilbage til Kosovo, men så sandelig også så det samme kan ske for de mange hundrede tusinde serbere, der er blevet fordrevet fra Krajina og Østslavonien.

Der er et omfattende behov for genopbygningshjælp til Balkan, og den må koncentreres i de fattigste områder. Økonomisk og social fremgang er afgørende for, at en demokratisk udvikling kan lykkes. Men der er kun tale om et reelt demokrati, hvis det er landene på Balkan selv, som – via deres valgte regeringer – bestemmer over økonomien. Ingen suveræne lande skal påtvinges at blive dikteret eller administreret af hverken EU, USA, NATO, IMF eller Verdensbanken.

Et vigtigt formål med genopbygningshjælpen er at igangsætte en proces i lokalområdet, der sætter områdets beboere og myndigheder i stand til selv at bidrage til genopbygningen. Et væsentligt bidrag hertil vil være betingelsesløs og fri adgang for alle varer fra Balkan til EU's marked. For at kunne lægge pres på myndigheder, som fortsat krænker menneskerettighederne og modsætter sig en demokratisering, kan denne frie adgang for varer gøres betinget af fremskridt på disse områder.

En vigtig forudsætning for varig fred og forsoning mellem de forskellige etniske grupper på Balkan er, at de ansvarlige for ugerningerne bliver retsforfulgt og straffet. I den forbindelse er det helt afgørende, at der ikke gøres forskel mellem forskellige etniske grupper, hvad angår strafforfølgelse. Derfor er det også dybt bekymrende at notere, hvordan både Serbien og Kroatien mere eller mindre systematisk nægter at samarbejde med Krigsforbryderdomstolen.